

ВАРТОВА БАШТА

Вістник Присутности Христа

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?“
„Нагдожить порамок, та ще ніч“ Іса. 21.

Watch Tower— Ukrainian

РОКУ БОЖОГО 6055 ЖОВТЕНЬ, 1, 1927

Vol. IV October 1st, 1927 No. 10

ЗМІСТ:

ЧОМУ В БЕЗПЕЧЕНЬСТВІ?	147
Охорона	148
Страх і стріли	149
Знищення в день	150
Многі впадуть	151
Кара беззаконників	151
Безпеченство	152
ДЕ ЗНАХОДЯТЬСЯ ПОМЕРШІ.	153
Вкуп	153
Воскресіння	154
Царство	155
Як учить св. Письмо а як священники	156
Царство Боже наближилось.	157
САМУІЛ СПРАВЕДЛИВИЙ СУДДЯ.	159

На землі переполох народів у заколоті, як зареве море та філі [взбурені, невдоволені маси]. І омертвють люде від страху та дожидавання того, що прийде на вселенну [на всіх людей]: сили бо небесні [церков] захищаться... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько... Випростуйтеся і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наближилось викуплення ваше. — Євангелії: Маттея 24:33; Марка 13:29; Луки 21:25-31.

Львів

— СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ —

СЕЙ ЖУРНАЛ служить головню на се, щоби подавати пояснення св. Письма та поучення з нього; ширити науку Ісуса Христа та помагати дітям Божим при студіюванню Біблії. Він подає, куди Товариство має свої з'їзди і подає дорогу паломників.

Журнал боронить сеї єдиної і правдивої підстави надії Християн, котру загально всі відкинули, а саме ВИКУП (відкуплення) дорогоцінною кров'ю (смертю) „чоловіка Ісуса Христа, що дав себе на викуп за всіх.“ (1. Петра 1:19; 1. до Тимотея 2:6) Будуючи на сім фундаменті: золото, срібло дорогі каміння-жемчуги слова Божого (1. до Кор. 3:11-25; 2. Петра 1:5-11), даюшою пілею сього журналу, є, показати, всім яка є спільність тайни, котра була укрита в Бозі . . . , щоби тепер виявилась через Церкву всяка премудрість Божя, — „котра в інших родах (віках) не була об'явлена людським синам, так як тепер є вона об'явлена.“ — до Ефесян 3:5-10.

Сей журнал є незалежний від ніяких партій, сект, чи віроісповідань, яких натворили собі люди; а старається кожне своє слово підпорядкувати у всім під Божу волю в Христі, як учить сього св. Письмо. Дятого можемо сміло говорити і розбирати кожне слово, яке голосив Ісус, відповідно до того, як нам Бог уділив свої мудрости розуміти Його слово. Наше становище не є догматичне, але певне; бо що знаємо се твердо, маючи сильну віру в Божі обітні, які є певні. Ми як ті слуги, що виконуємо Його службу; дятого рішення наше, що має бути поміщене в сім журналі, а що ні, залежить від сього, як ми розуміємо Його волю, науку Його слова, аби скріплити людей у ласці Божій і в знанню. Тому не тільки просимо наших читачів, але домагаємось від них, щоби досліджували кожне написане тут слово при помочи неомийного слова Божого, і тому для легшого провірення наводимо звичайно голову і стих святих пророків і апостолів.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО І ЯСНО УЧИТЬ:

ЦЮ ЦЕРКВА — се „храм живого Бога,“ се особливе „діло рук Його;“ що будова Його відбувається через цілий євангельський вік, — від часу, як Ісус Христос став Відкупителем світа і угодним каменем свого храму. Через сей храм, як тільки він буде докінчений, Бог зішле благословення на „всіх людей“ і тоді вони будуть мати приступ до Нього. — 1. до Кор. 3:16, 17; до Ефесян 2:20, 21; 1. кн. Мойсея 28:4; до Галат 3:29.

Хто в тім часі увірить в ЖЕРТВУ ХРИСТА ЗА ГРІХ і посвятиться Йому, сього буде Він обтісувати, dopasовувати і вигладжувати, а скоро буде готовий і докінчений останній з тих „живих камінів“ з „вибраних дорогих,“ тоді великий Учитель-Містер збере їх разом при першій воскресенню. Тоді ся Церква пануватиме Його славою і станеться місцем стрічі між Богом а людьми через цілий тисяч літ. — Одкрите 15:5-8.

Підставою надії для Церкви, як і світа, є, що „Ісус Христос з ласки Божої пожив смертю за всіх,“ стався „викупом за всіх“ і, що Він буде правдивим світлом, що просвіщає кожного чоловіка, що приходить на світ“ у „властивім на се часі.“ — до Жидів 2:9; Йоан 1:9; 2. до Тимотея 2:5, 6.

Надією Церкви є, що вона буде такою, яким є Ті Господь, буде бачити Його таким, яким Він є,“ буде „учасником Божої природи“ і буде мати участь в Його славі, як Його співнаслідники“ — 1. Йоана 3:2; Йоан 17:24; до Римлян 8:17; 2. Петра 1:4.

В теперішнім часі Церква, святі, має усовершенити себе до служби в будучности, має розвинути в собі всяку ласку; бути Божими свідками перед світом і приготувати себе на царів і священників в будучих віках. До Ефес. 4:12; Мат. 24:14; Од. 1:6.

Надія світа лежить в благословеннях, о котрих довідаються і отримають всі люди через Царство Христа. Всі, що схотять бути послужні законам і їх виконати, отримають з рук свого Відкупителя і прославленої Церкви все те, що Адам утратив, а уперті в злім і неоправні будуть ЗНИЩЕНІ. — Діяння Апостолів 3:19-23; Ісаїя 35.

WARTOWA BASHTA

Published by WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY,
18 Concord Street, Brooklyn, N. Y.

Yearly Subscription Price: United States, \$1.00; Canada and
Miscellaneous Foreign, \$1.50.

Entered as second-class matter February 14, 1924, at the postoffice
at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМІТЕТ: Сей журнал виходить під надзором
комітету в склад котрого входять: J. F. Rutherford,
W. E. Van Amburgh, J. Hemery, R. H. Barber, E. J. Coward.
Кожний артикул уміщений в англійським журналі, читає і удо-
бляє найменше трьох братів. Журнал виходить на кількох мовах.

Передплата на Вартову Башту на рік вносить в Сполучених
Державах \$1.00; для Канади \$1.50; для Галичини 5 зл.; для
Чехо-Словацьчини 30 кор.; для Буковини 100 левів; для Франції
20 франків; для Бразилії 10 мільраїсів; для Аргентини 3 пеза.
Грошеві перекази адресувати тільки так:

Watch Tower, (Ukr. Dep't.) 18 Concord St., Brooklyn, N. Y.

Передплату в Сполучених Державах Америки можна посилати
моней-ордерами або через Експрес компанію або банкомним пе-
реказом. З Канади і прочих країв треба посилати передплату
Міжнародним поштовим переказом.

Увага для передплатників! В нас є такий звичай, що не висла-
ємо спеціального повідомлення, що отримано належитість, ані
не повідомляємо, що передплата скінчилась, а тільки зазначаємо
се побіч адреси.

Для бідних, що не можуть заплатити за наш журнал, а хочуть
Його читати, вислаємо даром, если о се попросять.

Хто хоче розумно читати Біблію і розуміти всесвітні події,
які відбуваються в світі і знати, який буде їх кінець, сей пови-
нен перечитати слідуєчі книжки:

БОЖИЙ ПЛАН ВІКІВ	75 цт.
ГАРФА БОЖА	65 цт.
ФОТОДРАМА СОТВОРЕННЯ (Історія світа. 49,000 літ очима твоїми. 300 картин.) Ст. 200. Ціна в папер. опр. 35 цт.	
ДЕНЬ ПІМСТИ	25 цт.
МІЛІОНИ З ЛЮДЕЙ ТЕПЕР ЖИЮЧИХ НЕ ПОМРУТЬ ...	25 цт.
НАМЕТ ТІНЯМИ ЛУЧШИХ ЖЕРТВ	25 цт.
ПІСНІ ЗОРІННЯ ТИСЯЧЛІТТЯ (Духовий співаннями) ..	25 цт.
СВІТ В ЗАКОЛОТІ — ЧОМУ? — РАТУНОК	10 цт.
ЦАРСТВО, ЯКОГО ВСІ БАЖАЮТЬ	10 цт.
ПЕКЛО ЩО ВОНО Є? ХТО ТАМ Є?	10 цт.
ДРУГИЙ ПРИХІД ХРИСТА	10 цт.
ПОТІХА ДЛЯ ЛЮДЕЙ	10 цт.
ПРАПОР ДЛЯ ЛЮДЕЙ	10 цт.
„ВАРТОВА БАШТА“ (місячний журнал)	на рік 1 дол.

Просимо всіх українських зборів тих, що ще не подали чис-
ло учасників Господньої вечери, щоби як найскорше повідо-
мили про се Укр. Від. в Брукліні.

International Bible Students Association
Ukrainian Department.

117 Adams St. Brooklyn, N. Y.

ВАРТОВА БАШТА

и Вістник Присутности Христа

VAL. IV.

Жовтень, 1927

№ 10

Чому в Безпеченьстві?

«Ти бо Господа Всевишнього, мою пристань, взяв собі за оселю. Так не постигне тебе жадне нещасте, і жадне лихо не приблизиться до шатра твого. — Пс. 91:9-10.

ЄГОВА виконює свої заміри після своєї всемогучої волі і нічого не може перешкодити йому. Він є повільний до гніву, але коли приходить Його властивий час, тоді Він ділає „Господь благий і милосердний, до гніву повільний а добротою великий. Не буде вічно карати і повіки памятати.” (Псал. 103:8,9.) Через шість тисяч років диявол і його слуги спротивлялися Йому. Час від часу Єгова обявляв свою силу щоби пригадати їм про своє ім'я і доброту. Се Він робив задля їх власного добра. Однак ворог так уплинув на людей що вони забули за Бога. Нині дуже мало людей оцінюють правду, що Єгова є Всевишний Бог; що Він є сотворитель неба і землі і житте давець від котрого походить все добро. Пізнати Бога значить — житте. Се є Його воля що би всі люди отримали нагоду стати на суд о вічне житте. Для того всі люди мусять прийти до зрозуміння правди.¹ Тим. 2:3,4.

² Через довгий час питання до рішення було: Хто є Бог? Диявол засліпив людей до сеї правди. Він всегда, а особливо в нашій часі, старався вплинути на людей, що Єгова не є Богом. Бог значить сотворитель всего доброго. Нинішні так звані учені, знаряд диявола, уперто твердять, що Бог не сотворив чоловіка. Богато інших способів диявол уживає щоби відвернути ум від пізнання Єгови. Бог же повідомив, що Його заміром є знищити на прах диявольську систему, звязати ворога і дати свідоцтво про своє ім'я задля добра людства. Горе, якого світ ще не знав, здається вже близько. Ним прийде то горе, Єгова повідомляє світ, що Він є Бог і, що Він не вдовзі обявить сю правду. Ті що заняті голошенням сеї правди є в великій небезпеці із сторони диявола і його організації. Та за для їх потіхи Бог через пророка запевняє для них безпечне місце і, що то безпечне місце є тайною Всевишнього.

³ Через многі століття був наліг і тепер є, навіть межи християнами, вповати на людей і їх організації. Безперечно що до таких наслі-

дків спричинився найбільше диявол. Де хто вповає на своїх проводарів, котрі іменують себе представителями Христа; але коли їх довіре до них захитається, тоді вони лишають і Господа. Другі знов вірять у князі а ще інші в володарі, котрі також нічим лише смертельниками. Але ті, що встоять в остаточній пробі мусять вповати на Господа, бо написано: „Лучше вповати на Господа, як покладатися на чоловіка. Лучше вповати на Господа, як на князя надіятися.” (Псал. 118:8,9.) Ті, що мають повну віру і любов до Бога, ті шукають у Нім сховку. Для таких є місце безпечности, і се місце є тайною Всевишнього.

⁴ Коли Ісус Христос, великий виконатель замірів Єгови, увийшов у свій храм, Його першою задачею було зробити рахунок з тими, що зробили угоду чинити волю Божу. Де котрі з них були вірні і до сих Він сказав: „У малому був єси вірен, над многими поставлю тебе. Увійди в радости пана твого.” З того бачимо, що Бог прославить своє ім'я на землі і прославлення Його ім'я є радостію Христа. Христос запрошує своїх вірних послідователів, котрі вірно служили інтересам його царства, вийти в Його радисть. Задачу, яку мають виконати вірні, є дати свідоцтво про ім'я Єгови. Давання такого свідоцтва є великою небезпечкою з сторони ворога. Але коли до вірних зближається небезпеченство, тоді Єгова покриває їх своєю охоронною рукою. Для сих Він дає одержу спасення, і провадить їх під ризи праведности і тримає їх у своїм тайнім сховку. До них Він говорить: „Ти бо Господа всевишнього, мою пристань, взяв собі за оселю. Так не постигне тебе жадне нещасте, і жадне лихо не приблизиться до шатра твого.” — Псал. 91:9,10.

⁵ Тут пророк описує як Христос говорить до своїх вірних братів на землі і запевняє їх, що Єгова є тим втечецим і Всевишний є їх оселію; що жадне лихо не впаде на них ані жадна зараза не приблизиться до шатра їх, що є тайним місцем у Всевишнього. Нехай, отже, кождий

пам'ятає, щоби бути безпечним всякого часу, Йому треба перебувати в тій тайній місці Єгови. Тепер даліше переглянемо і інші вершки Псалми.

ОХОРОНА.

⁶До тих що знаходяться в тайній місці, пророк говорить: „І закриє тебе покровом своїм, ти знайдеш притулок під крилами Його; щитом і тарчею буде правда його.” — Псал. 91:4.

⁷Останок членів слуги Божого, знаходить ся по сій стороні завіси і є зайнятий війною з противником на отвертій полі. Ворог йде війною против них шукаючи погубити їх. „Розлютився змії на жінку, і пійшов провадити війну з іншими насіння її, що хоронять заповіді Божі, і мають свідчення Ісуса Христа.” (Одкриття 12:17.) Мале число свідків Господа бачуть силу і злобу організації ворога. Будучи таким не значним числом, вони відчують своє безсилля стігнути ворога. Перед сим страшним великаном вони би не встояли і хвилини. Де котрі зі страху подались взад. Чи і останок так само зробить? Ні! Вони потребують охорони і для їх заохочення Бог каже: „Не бійтеся бо Всевишній є сховком вашим і ви вибрали його за охорону. „Закриє тебе покровом своїм, ти знайдеш притулок під крилами Його; щитом і тарчею буде правда Його.” Для сих вірних є обіцяна охорона, місце сховку і безпеченства. Коли небезпека близько, тоді квочка ховає свої маленькі курята під охорону своїх крил. Так, показує пророк, Бог хоронить свої діти. Коли ворог робить замах щоби знищити їх, тоді Бог ховає їх у своє тайне місце намету. Псал. 27:5,6.

⁸Нині знаходяться одиниці, що колись були послідователями Христа і були просвітчені правдою Його присутності. Вони відойшли геть і стались ворогами правди. Тепер вони входять взмозу з ворогом против тих, що служать Господу. Вони бажають шкодити вірним слугам Господа і для того чернять їх. Такі сталися знарядом диявола. Диявол уживає їх щоби знищити тих, що любять і служать Господеві. Отже останок вірних знають що вони є безсильні, не мають власної сили стрінати ворога, для того вони вибрали собі за охорону Всевишнього. Пророк представляє їх що моляться: „Захисти мене від тайних змовин злочинників, від збіговиска тих, що творять беззаконне.” (Псал. 64:2). Сохрани мене, як зіницю ока; в тіні крил твоїх стережи мене. — Псал. 17:8,9.

⁹З молитвою на устах вони даліше служать Господу, бо Він заповідав їм так робити. Се є час свідчення про Його ім'я. В відповідь на їх молитву Господь каже до них: „Я вложу

слова мої в уста твої, і тінню руки моєї закрию тебе, щоб ти знов устроїв небеса й заложив землю та сказав Сионові: „Ти мій люд.” (Ісаї 51:16) Вість правди даліше виходить з уст останків і ся вість не наче їх острій меч. Та вони сами є захищені від ворога. „І зробив гострим мечем уста мої, окрив мене стрілою гострою і сховав в сагайдані своєму.” (Ісаї 49.)

¹⁰Всевишній постарався о щит і тарч, що є знарядом оборони против ударів ворога. Сей знаряд оборони є правда слова Божого. Отже лише сі, що любять і служать правді, мають той знаряд оборони. Бог зсилає все ясніше світло на своє слово, підчас коли вірні зближаються до кінця своєї подорожі. — Прит. 4:18.

¹¹Тарч є знарядом для охорони серця або життєвих органів. Символічно, серце представляє місце звідки виходять мотиви діяльності. Бог достарчає своєї правди і дає вирозумлення, що збільшує до Него любов. Вірні отримують ту правду в любові і з любови посвячують ся щоби рознести і другим її і прославити ім'я Боже. Мотива до сеї служби мусить бути любов Апостол напминає християнина щоб він оружився до останньої борби, говорить: „На останок, братте моє, кріпите ся в Господі і в потугі сили Його.” Ефес. 6:16.

¹²Добриби зауважити тут, що Апостол не говорить про війну з тілесними слабостями, а противно, він знатиском говорить: „Бо наша боротьба не з тілом і кровю, а з князівствами віка сього, з піднебесними духами злоби.” Тут він описує диявола і його злу організацію. Він каже до християнина: „Одягніться у всю зброю Божу щоб змогли ви стояти против хитрощів дияволських, в день лютий. Над усеж узявши щит віри, котрим долати всі розпалені стріли лукавого в гасити.” Ніхто не може пробувати в тайній місці Єгови, хіба, що він посідає абсолютну віру і вповає на всевишнього. Такі мають запевнення повної охорони.

¹³Без сеї охорони ніхто не встоїть у битві, чого доводом є події кількох минувших років. На примір: одного дня брат у повний гармонії і ревності до правди. Нечайно він спротивляється і стає противником. Потім скоро переходить на сторону ворога. Тут є ясний доказ, що він лишив тайне місце сховку Всевишнього і за для якогось злого вчинку або браку віри вийшов з світла в темряву. Страчання віри виводить його з безпечних обставин і відбирає в него щит і тарч, знаряд оборони.

¹⁴Весільна одежа значить чинити волю Божу в Його назначений спосіб. Скинути весільну одежу значить перестати чинити його волю в назначений Ним спосіб і перейти на сторону ворога. Бути під ризами праведности значить,

що такий брат має признане від Бога за дія його віри і служби. Страта віри і протилежне діланне викидає його з під покриття риз праведности. Ті, що пробувають в тайнім місці сховку Всевишнього, остаються вірні і живуть в тіні Його і для того є все сильні; такі є охоронені перед атаком противника. В таких обставинах Господь захоче вірних, і як квочка, хоронить свої діти під своїми крилами.

СТРАХ І СТРИЛИ

«Не злякаєшся перед страхом серед ночі, перед стріляю, що в день летить». — Псал. 91:5.

¹⁵ Диявол, будучи скинений з неба, зачав свою діяльність включно на землі. Тепер „темрява” обняла землю і поморок — народи. В той самий час і Господь прийшов до своєї святині, як се показують слова пророка: „Встань, заясний, Єрусалими зійшлоб світло твоє і слава Господа зійшла над тобою. Осьбо, — темрява вкривати ме землю й поморок — народи; а над тобою засияє Господь, і слава Його явиться над тобою. (Ісаї. 60:1-2.) „Тим то веселиться небеса і що домуєти в них. Горю живучим на землі і на морі, бо зійшов диявол до вас, маючи великий гнів; знає бо, що короткий час йому:” — Одкрите 12:12.

¹⁶ Се не лише час темряви на землі для людей, але і час великого неспокою. Люди відступають від Бога. Сє є страшний час невдоволення і замішання. В сїм часі, маска спадає з священників і люди бачуть їх гіпокрицтво. Многі, що ходили в теперешній правді, повідпадали. Диявол знає, що короткий час до приготування армагедону є розгніваний а особливо на останок, тому що вони сміло проголошують імя Єгови і Його царство. Усвоїй ярості він бажає знищити їх. Величина, могутність і жорстокість його організації приносить дрож в серце тих, що бачать її, але вони вірять у Всемогучого Бога, котрий постарався о оселю сховку для своїх вірних останків. До них Бог каже: „Вам не боятися темряви тому що ви вибрали собі Всемогучого за свою оселю і Він охоронить вас своєю могутньою силою.” Вперед і в гармонії йде останок вірних членів і разом підносять голос і з радости голосять вість: що Єгова є Богом, Христос є царем і, що царство небесне прийшло!

¹⁷ „Перед стрілою, що в день летить”. Християнин є в новім дню тому, що день праведности настав, і світло нового дня світить чим раз ясніше. Хотяй і більше світло прийшло для світа взагалі, то люди відкинули світло, що виходить із слова Божого. Тепер лише християнин ходить у світлі. Але тому що він є у світлі і голосить вість царства, він стався пред-

метом стріл ворога. Підчас коли стріла ворога летить у день, християнин йде на отверте поле голосити новину царства і про величність нашого Бога. Стріла ворога знищилаби сейчас його, але задля охорони Всемогучого Бога не може. Тому, що він є останнім членом на землі і тому, що він вибрав собі Бога за оселю і знаходить ся у тайному місці Всемогучого, він є охоронений перед стрілою ворога. Християнин не має причини боятися, а протилежно повинен голосно співати пісню визволення.

ХОДЯЧА ПОШЕСТЬ

¹⁸ Дальше пророк пояснює про не безпечність на світі і каже не боятися „перед чумою, що в темряві ходить, і перед заразою, що в день нівечить” — 6-тий верш.

¹⁹ Чума се є смертельна пошесть, а темрява се протилежність світла. Пророк тут мусів розуміти щось смертельного, що буде нівечити в світі. Ми знаємо, що одна із смертельних пошестей є заздрісне бажання посідати чужу річ. Щож можемо розуміти під сею пошестю?

²⁰ Боятися ворога і його організації є пошестю, що нищить віру, а віра є конечна для безпеченства християнина. Про се так пише св. Письмо: „Почуй Боже, голос падкування мого! „Від страху ворога зашита життя мое.” — Псал. 64:1. Обняв їх там страх, злякались як родюча жінка.” (Псал. 48:6.) „Не злякаєшся наглого страху, ані пагуби від безбожників, як на тебе спаде.” — Прип. 3:3:25. Як прийде на вас переляк мов та буря, й біда мов хуртовина пронесеться над вами; коли обгорне вас смуток і тіснота.” — Прип. 1:27.

²¹ „Хто боїться людей в біду попаде. — Прип. 29:25. Але там де повне довіре до Бога там нема страху. „Звершена любов геть віганяє страх”. — 1 Йон 4:18. Ніхто не може мати повної віри без любови. Повне посвячення на Його службу приносить абсолютне довіре до него. Ті, що зробили собі оселю в Всевишнього не мають причини боятися. Вони люблять Його і своє життя, найдорожчий скарб, дають під Його опіку.

²² Бог Єгова живе в світлі, якож бо написано: „Ти світлом, як шатою, покриваєшся.” (Псал. 104:2) І той, що живе в тайнім місці сховку Єгови, живе в Його світлі. Про номінальне духовенство пророк так говорить: „Бо й вони од вина спотикають ся й збиваються напоями з дороги; поконані вином ходять, мов безглузді від напою; в познанні похибляються, помиляють ся в осуді. — Ісаї 28:7. Для них плян Божий є закритий. — Ісаї 29:11. Так само річ мається і з тими, що колись були просвітлені правдою. Всякий хто зтратить світло розуміння

Божого пляну, паде. (Прип. 29:18.) Де нема розуміння Божого пляну, там пробуває темрява, там і нема віри. Отже можна заключити, що та зараза, що ходить в темряві, є то страх, котрий обнімає християнина перед темрявою.

²³ Коли Господь прийшов у свій храм 1918 року, і зачав судити свій нарід, тоді впали велики досвідчання насинів дому Божого. Бога-то з посвячених, котрі виробляли собі характер, впали жертвою спокуси диявола. Вони надбали собі приятелів з між диявольської організації. І коли прийшов час тревоги на світ, тоді, щоби свідчити про Боже ім'я, треба було одваги, тому, що таке свідчення було доганою поступків так званих християн. Тоді напав страх на де котрих із посвячених. Той страх перед дияволом і його організацію стався неначе заразою або пошестію для тих, що мали слабу віру в Бога. І задля сего страху їх віра впала підчас заколоту в 1918 року, або іншими словами сказати, їх віра була знищена пошестію або заразою, що ходить у ночі

²⁴ Хто боїться ворога, той змушений утікати нім боротьба зачнеться. Нім Гедеон розпочав битву, він перше післав боязких назад домів. (Судів 7:36.) Ілія боявся Езабелі, і тому, що любив своє життя, утік у пустиню. Страх все приносить злі наслідки. Лише ті, що під покровою Всевишнього є безпечні. „Хто боїться людей, той в біду попаде; хто ж боїться Господа, буде безпечен.” — Прип. 29:25. „Темрява на землі і страх обняв усіх людей.” (Ісаї 24:17,18) Лише християнин захований в тайнім місці сховку Всевишнього. До него так говорить Господь: „Не бійся, бо Я з тобою; не лякайся, бо я — Бог твій; Я додаю тобі сили, буду помогати, і піддержу тебе вірною правцею моею. Я бо, — Господь Бог твій; Я держу: не лякайся, я помагаю тобі!” — Ісаї 41:10,13.

²⁵ Св. Письмо учить що велика громада перебуває в темряві і в тіні смерті і сковані нуждою і желізом. (Псал.107:10,11) Вони є в небезпечності знищення через пошесть, що в ночі ходить. Але Господь чує клич ширих і виводить їх із смертної тіні.

²⁶ Час темряви на землі буде продолжатися аж до великого горя, так званого Армагедон. Тоді, каже пророк у всіх лица побліднуть (Йоїла 2:6; Наума 2:10.) Що той час великої темряви і переполоху перед нами, про се святе Письмо ясно учить. — Ісаї 24:18-21.

²⁷ Але нехай посвячені памятають, що робота Ілїї (котрий боявся) вже скінчилася. Елисей не боявся. Ворог у великій силі прийшов на него в ночі. Коли він був у Дотаїмі, ворог у ночі обляг його кінями, колесницями та великим числом війська. Лише один чоловік, що

товаришив Елисеїві, дуже боявся ворога. Тоді Елисей сказав до него: „Не лякайся, бо тих, що з нами, більше аніж тих, що з ними.” 2 Цар. 6:16. Елисей мав віру в Бога, і для того небо-явся людей. Тоді Елисей помолився Богу і очи слуги побачили велику силу ангелську, котра окружала Елисея для його помочи. Тепер усі ті, що перебувають у тайнім сховку Єгови, чинять роботу Елисея. Вони не бояться ворога лише бояться Господа і Йому одному вони в повні віруть. „Ангел Господень чатує кругом боящихся Його; і визволяє їх.” — Псал. 34:7.

²⁸ Вони вибрали собі Єгову для своєї охорони і Всевишнього для своєї оселі. Для того Господь говорить до них: „Не злякаєшся перед чумою, що в темряві ходить.” Іншими словами сказати, се значить, що задля їх віри, яку вони мають до Всевишнього Бога, вони не потребують боятися того, чого інші бояться. Сі бачать диявола і його велику і страшну організацію і є свідомі його хитрих підступів. Вони знають, що прийшов час, що свідоцтво про ім'я Єгови мусить ся дати, і що він один є лише Бог. Вони не б'ються тому, що перебувають у тіні Всемогучого.

ЗНИЩЕННЯ В ДЕНЬ

²⁹ Пророк показує, що коли прийде час, що тайне місце сховку для пок'рних буде готове, тоді в світі зарази будуть у день нівечити.

³⁰ Коли відчинився храм Божий в небі, тоді більше світло зійшло на землю і освітило ум тих, що знаходилися в храмі і що ходили в світлі. Від коли Господь увийшов у свій храм, що преобразовало початок роботи Елисеї, тоді ті, що були в повні посвячені до него отримали більшу скількість св. духа. Для сих шлях ставав чим раз яснійший.

³¹ Південь преображує період збільшючого ся світла. Коли Господь прийшов до своєї святині, тоді то світло збільшилося і Божий плян став яснійший. Де котрі відкинули то збільшюче світло, тому, що воно не прийшло через них самих або їх приятелів. Божий плян став так ясний, що навіть непосвячені одиниці могли зрозуміти його. Пророк описує тих, що вони могли позістати в тім збільшючим світлі если би були послухні тому. Добре говорить Апостол, що де хто користає а інші трять із світла. Зараза, що нищить у день, є гордість, виявлена в відношенню до ближнього. Се значить бути надутим пихою і самолубством, шукаючи марної слави. Апостол пояснює про се в своїм листі. — 1 Кор.4:4-7.

³² Тепер зауважмо, добре нам знані факти, котрі сталися по 1918 році, коли Господь увийшов у свій храм і більше світло засіяло. Де

хто з посвячених відкинув се світло і спротивився йому; не хотів покоритися під могутню руку Божу і сим стався беззаконником. І Петр 5:6. Надувшись пихою, він з погордою відкинув світло і став прокидати братів, котрі старалися ходити в світлі і голосити правду. Наслідки такого поступовання були що всі, що спротивилися світлу, стали „знівечені“, і перейшли на сторону ворога, злучившись з диявольською організацією. Таки любують ся в ненависті і погорді до тих, що служать Господу.

³³ Знищити значить буде відтягати у смерть. Де котрі надто вповали на своїх провідників, або ставили себе за високо і zostали засліплені через світло правди (Колос. 2:18). Поводуячися своїми самолюбними мотивами вони не признали Ісуса Христа головою, Всемогучого головою Христа і що Він чинить після своєї власної волі. Вони стали не послушні, горді і диявол від вернув їх від пізнання яснійшого світла, а їх віру і надію знищив. (Юда 11) Де котрі із між визначних братів стали осліплені злобою, підчас коли світло сияло яснійше для послушних Господу. То само правило, що було дане для тілесного Ізраїля, відноситься рівнож і до духовного і ці правила Бог не змінює: „Побити тебе Господь шаленням і сліпотою і одеревінням серце; і ходити меш в полудне помацьку кругом, як сліпий мацає в темряві і ніщо не вдасться тобі в дорозі твоїй всякого дня будуть тільки неволити тебе і обдирати, і ніхто не рятувати тебе“ — 5 Мойс. 28:29.

³⁴ Світло правди дальше сяє як сонце в полудні як се пред сказав пророк. Ісаї 30:26.) Деж є місце безпеки і хто є безпечен? Пророк відповідає: „Той що замешкав у тайному місці Всевишнього, той що осилився в тіні Всемогучого, є безпечний і не потребує боятися. Такі не мають самолюбних цілей до виконання; вони бажають чинити лише волю Господню. Радісно і в гармонії Божого розпорядження вони прославляють Його ім'я. Нехайже всі помазанці що пробувають під шатою праведности, запам'ятають, що лише ті, що радісно послушні Господньому розпорядженню можуть пробувати в тіні Всемогучого і ці лише не треба боятися.

МНОГІ ВПАДУТЬ

³⁵ Дальше пророк Божий говорить до тих, що пробувають у тайнім сховку Всевишнього: „Тисяча впаде коло тебе, і десять тисячей правобіч від тебе, — тебе ж не займе. Тільки будеш позірати очима своїми і помсту над беззаконниками бачити. — Псал. 91:7,8.

³⁶ В сім пророцтві говоритьсь відносно тих, що в Христі і тих, що зачисляють себе, що во-

ни в Христі. Дійсні члени в Христі, під час жнив, йшли рука в руку аж до початку дня суду. Сі одиниці, що лише зачислялися до Христа, йшли так сказати правобіч тих, що є дійсно в Христі і боруться доброю боротьбою віри. Отже одні є правобіч вірних а знов інші по другій стороні вірних. До дійсних послідователів Христа Бог каже: „Тисяча впаде коло тебе,“ в день суду, котрий зачнеть ся від дому Божого. — 1 Пет. 4:17.

³⁷ Господь прийшов до свого храму щоб судити Його. Пророк зазначив, що Він прийде нагло; що в той час будуть дуже ostrі проби; і що Господь очистить правду і тих що представляють Його; і також що тоді правда буде яснійша; і що тих, що Він признає вірними зможуть принести жертву праведности. (Малх. 3:1-3) Від 1918 року, коли Господь увійшов у свій храм, розуміння Божого пляну стало яснійшим. Чоловік став відвічальний за то збільшене світла, хотий ніхто не може приписати того світла собі. То світло належить до Єгови. Христос є високим священиком і виконателем замірів Єгови. Він очищує клясу помазанців Божих, щоб вони могли дати вірне свідцтво про Боже ім'я і Його плян спасення.

³⁸ Всі посвячені йшли в гармонії аж до дня суду. Тоді Господь прийшовши до своєї святині, знайшов вірних, що берегли інтереса Його царства. Сих вірних Він запросив увійти в радість Його. (Мат. 25:23.) Тоді много з посвячених відмовилися дальше голосити царство і для того відпали від правди. Чи тих, що впали, було „тисячи“ не робить різниці. Але фактом є, що від 1918 року, в пало велики число посвячених, котрі колись йшли з братами, з тими, що нині за допомогою Божого голосять царя і Його царство.

³⁹ До 1918 року, номінальні християни уважали себе по стороні Господа. З огляду на сю позицію, сі християни були не наче правицею дійсних послідователів Христа. Колиж минув 1918 рік, тоді ті християни від пали від Господа і Його царства. Вони зотвертими руками прийняли диявольську організацію. Сей випадок здається пасує до пророцтва, що „десять тисячей впаде вправобіч тебе.“ Се число представляє всі упавші системи. Як багато одиниць є в тих системах, що зробили угоду чинити волю Божу, ми не знаємо. Але ті системи є відкинені Господом від Його ласки раз на всегда, тому, що вони відкинули Господа і Його царство.

КАРА БЕЗЗАКОННИКІВ.

⁴⁰ Св. Письмо учить що беззаконником є той, хто отримав світло від Господа і відповився

поступати після отриманого світла. Або що такий став злосним ворогом помазанців Господа. Люцифер був також колись у світлі, та задля його самолюбної амбіції, стратив його. Він стався беззаконником. Отже з сего виходить, що кожний хто отримує світло і опісля противиться йому стає беззаконником. Апостол перестерігав церкву про се небезпеченство. (2 Петр. 3:17.) Ті що не навидять докір і відкидають слово Боже, є названі беззаконниками. Псал. 50:16-20.

⁴¹ Дальше Господь зазначив, що коли Він прийде до своєї святині, Він перше зробить суд між праведними а опісля вимірить суд над беззаконниками. „Господь є у святому храмі своєму, на небесах престол Господній. Очі Його дивлять ся повійки його розглядають синів людських. Господь випробовує праведного, а безбожного і того, хто любить насилле, ненавидить душа Його. Жаром посипле Він на безбожних; огонь і сірка і вітер палящий буде частина їх чаші. Бог Господь справедлив і любить правду. Лице Його бачить праведника.” — Псал. 11:4-7.

БЕЗПЕЧЕНСТВО.

⁴² До своїх вірних Бог говорить, що коли всі інші упадуть, то вони лише будуть у тайнім місці сховку Єгови. Смертельна зараза не погубить їх. „Тільки будеш позирати очима твоїми і помсту над беззаконними бачити.” Псал. 91:8.

⁴³ Вірні добре розуміють, що Господь судить і радуються бо суд Його справедливий. Вони не виконують суду ані не карають грішника бо суд належить до Бога. Він виконує суд через свого високо — священника Христа. Апостол Павло так пише: „Господь судите ме людей своїх; срашно впасти в руки Бога живого.” — Жид.10:30,31. Тут Апостол говорить до тих, що відкинули дорогоцінну кров Христа, котрою Він відкупив чоловіка, і котру благодать вони зрозуміли через св. духа. Хто так поступить св. Письмо називає його беззаконником.

⁴⁴ Всі що перебувають у тайнім місці Всевишнього, розуміють ці річі. Їх одних безпеченство є певне, тому, що вони вибрали собі Єгову за охорону і Всевишнього за оселю. Як довго вони перебувають у тім місці сховку, так довго вони є безпечні. Сі, що перебувають у тіні Всевишнього і в танім місці Всемогучого, будуть славити Його ім'я. Се є не можливим зробити надто великий натиск на вагу теперішньої радісної служби. Кожний, що знаходиться в тайному сховку Всевишнього належить до

Його храму, а всі в храмі Його — все говорить: „величче”! Псал. 29:8.

ПИТАННЯ.

- ¹ Для чийого добра Єгова виконує свій план?
- ² Яке питання люди мають до рішення?
- ³ Поясни ціль диявольської чинности на землі?
- ⁴ Які є наслідки з його активности межі людьми, а особливо межі християнами?
- ⁵ Що дав Бог християнинові для його охорони? || 1-3.
- Яку задачу мають виконати ті вірні, котрих Господь признав коли прийшов до своєї святині?
- ⁷ На яких услівах є запевнена їх охорона? || 4-5
- ⁸ Для чийого заохочення був 4-тий верш псалма написаний?
- ⁹ Хто є робітники беззаконня?
- ¹⁰ Як може послідователь Христа бути охоронений від шкідливого нападу ворогів праведних? || 6-10.
- ¹¹ Яку зброю мав воїн у старинних часах для охоронення життєвих органів?
- ¹² Поясни символічне значінне тогож?
- ¹³ Які є безперечні докази вірности сучасного християнина? || 11-14.
- ¹⁴ Поясни нинішні обставини межі людьми.
- ¹⁵ В яким положенню знаходяться діти Божі серед сучасних обставин?
- ¹⁶ Як почувався дійсний християнин коли він бачить що гнів ворога шаліє? || 15-18.
- ¹⁷ Що значить пошесть в Псалмі 91?
- ¹⁸ Кому особливо шкодить та пошесть? || 19-24.
- ¹⁹ Наведи случаи з св. Письма про страх між тими, що були під охороною Божою?
- ²⁰ Чи Бог робить спеціальне старання для таких? || 25-26.
- ²¹ Як довго буде темрява на землі?
- ²² Чому Бог заховав історію Елисея?
- ²³ Поясни, що розуміємо під словами, робота Елисея і також, як та робота була зроблена? || 27-29.
- ²⁴ Для кого був 7-мий і 8-мий вершик на писаний?
- ²⁵ До кого належить правда?
- ²⁶ Хто і кілька „впадуть” і чому? || 36-40.
- ²⁷ Хто є беззаконники?
- ²⁸ Що зробив Господь для праведних а що для беззаконних, коли прийшов до свого храму? || 41-42.
- ²⁹ Хто виконує суд і карає безбожних?
- ³⁰ Яка є нинішня привілія для вірних Господа? || 43-44.

Де Знаходяться Померші?

Дальший протяг

ОБІЦЯНИЙ ВИКУП

В назначенім Богом часі смерть буде знищена, і ніхто не буде вмирати. „Подоптана буде смерть по всі віки, і повтирає Господь сльози з усіх лиць.” (Ісаїя 25:8) Одкр. 21:4) Так Бог обіцяв і його обітници все справджуються в своїм часі. На іншій місці таке читаємо: „Та я вибавлю їх із потали гробу (аду), відкуплю їх від смерти. Де жало твоє смерте? а ти аде (пекло), де твоя перемога? жалю ізза сього у мене не буде.” (Осія 13:14) З сьогі обітници не було ніякої потіхи, если би мертвий був у пеклі.

Уважайте, що тут Бог виразно каже, що Він відкупить їх від смерти і від сили смерти, а не від чистилища або вічних мук. З сього слідує, що мертві є в стані смерти і в гробі, а не у якімсь місці і стані, де були би свідомі себе. Для того, що Бог обіцяв відкупити людей, тому часто називаємо смерть сном. В своїм часі Бог приведе мертвих до життя, оживить їх, так як обіцяв. Але може спитаєте, в який спосіб се станеться? Позвольте зараз побачимо.

ВИКУП

Если ви ділаєте щось для якоїсь особи, щоб її помочі, і чинете се без згляду на се, чи вона знає про се, чи ні, тоді кажемо, що ви ділаєте з любови. Думаю, що ви все любили свого Сина. Ви для нього учинили все добре, що могли, без згляду на се, чи він знав про се, чи ні. Если би ваш син був учинив щось недоброго, ви охотно помогли би йому, если-б тільки могли.

Адам, перший чоловік, був сином Божим. (Лука 3:18) Він похибився і упав. Переступив закон Божий і мусів за се заплатити кару. Бог не міг лишити його неукараним і рівночасно заховати свою гідність і справедливість. Але у своїй любови до свого сина, Адама, Бог упрянува такий ймудрий плян, що не тільки Адам буде відкуплений і одержить нагоду життя, а також і всі його діти; в тім також і ваш син.

Адам і всі його потомки остали би на віки мертвими, если би Бог не був постарався для них о средство, через котре одержали би життя. Бог не міг змінити свого вироку, если хотів остати вірний сказаному вироку і слову. Але Він міг постаратися о когось другого, котрий хотів би зайняти місце Адама в смерті, щоби він і його потомки могли бути звільнені з засуду і одержати життя. В Його законі стоїть така регула: Життя одного може бути

дане за життя другого. (5. кн. Мой. 19:21) Ся регула немов казала, що если би міг найтисся совершенний чоловік, котрий хотів би умерти за Адама, тоді Бог звільнив би Адама і всіх його потомків від смерти і від всіх її наслідків. Але на землі не було такого чоловіка, котрий міг би відповісти вимогам Божого закону, позаяк всі були потомками упавшого Адама. — Псалма 49:7.

Тепер розважте, яка велика любов Божя. Скоро спізнаємо, кого Бог дав на викуп за чоловіка і тоді можемо оцінити любов Божу. Першим сотворінням, яке Бог сотворив, був Логос, Його возлюблений Син. Будучи послухний волі Божій Він згодився на се, що Він почався в утробі Марії. (Мат 1:18) В своїм часі Він народився, як диття, будучи совершенним, святим і відлученим від грішників. Йому дано ім'я Ісус.

Маючи тридцять літ, Він по закону був повнолітним і був совершенним чоловіком, яким був Адам, заки ще згрішив. Запит тепер: Чому Син Божий стався чоловіком? Ви певно пригадуєте собі, що Бог обіцяв відкупити чоловіка від гробу і смерти. Ісус сам признається, що Він прийшов дати життя своє як викуп за людей.” (Мат 20:28) Він також сказав, що Він прийшов тому, щоби чоловік міг мати життя. (Йоан 10:10) Св. Письмо каже виразно, що Він стався чоловіком, низшим від ангелів, щоби за ласкою Божою міг зкоштувати смерті за всіх. — до Жидів 2:9.

Бог любив свого Сина. Він був найлюбішим Йому зі всіх. Але з любови до людей, щоби чоловік міг жити і щоби мертві могли воскреснути до життя і одержати нагоду до життя, Бог дозволив своєму Синови, щоби той умер за них.” „Так бо полюбив Бог світ, що Сина свого єдинородного дав, щоби віруючий в Нього не погіб а мав життя вічне. Бо не післав Бог Сина свого на світ, щоби судив світ, а щоби спасся ним світ.” — Йоан 3:16, 17.

Ісус умер і за силою Отця воскрес з смерти. Він умер, як чоловік, але воскрес, як дух і стався первороднем і учасником Божественної природи. Сорок днів опісля Він вознісся на небо, де предложив ціну викупу за чоловіка. Він умер не за одного а за всіх. В своїм часі всі люде довідаються о сім, щоби кождий міг Його прийняти і бути Йому послухним і жити.

Маємо написано: „Се є добре і принятно перед Спасителем нашим Богом, котрий хоче, щоби усі люде спаслися і до зрозуміння правди

йому жити на землі. Ісус Христос так промовляє, хто побідить, дам йому сісти зі мною на престолі, моїм, як і я побідив і сів з Отцем на престолі Його." (Одкриття 3:21) Ось такі є сі „добрі," про котрі говорить Йоан, що вони воскреснуть у воскресенню життя, або, що їх жде найперше воскресення. Вони зістануть перемінені із людей на духові істоти, будуть духами і будуть все з Господом Ісусом. (Одкр. 20:6; 1 до Кор. 15:23, 49-54; 1 до Сол. 4:15-17.

ЧИ БУДЕ ХТО ЖИТИ НА ЗЕМЛІ?

Правда ваш син не зачисляв себе ніколи до таких Християн, як повисше я сказав. Він прийшов на світ, як і прочі люде, не маючи права до життя, а то по причині гріха Адама. Але се не значить, що Бог післав його за се на вічні муки по смерті. Він умер, став мертвим; але Ісус Христос каже, що всі мертві, котрі чинили зле повстануть і вийдуть на суд; вийдуть у воскресення суду. — Йоан 5:29.

Великі маси людей, котрі поумирали, належали до своєї класи грішників. Вони ніколи не розуміли добре науки Ісуса Христа; вони не розуміли в який спосіб можна одержати спасення. Але вони оживуть, воскреснуть з гробів і одержать суд або пробу і нагоду до життя. Тоді вони мусять прийти до пізнання правди щоби могли прийняти Христа Ісуса і Йому бути послужні. Если будуть підчинятись рішенням Божим зглядом них, тоді будуть могли жити на землі.

Писано в св. Письмі, що Бог сотворив землю на мешкання для чоловіка; і що земля буде тревати на віки. (Ісаїя 45:18; Екклезіяста 1:4) Чоловік поверне до первісного життя, яке мав Адам, і буде жити на землі.

Щоби одержати життя він мусить найперше встати із гробу. А що мертві встануть з гробів се є зовсім певно. Найлучшим доказом того є сам Ісус Христос. Він був мертвий; він умер на хресті і був похований в гробі, але дня третього за силою Отця Він встав живий. (1 до Кор. 15:3-10) Ап. Павло так дальше говорить: „Коли-ж про Христа проповідується, що Він з мертвих устав; то як се деякі між вами кажуть, що нема воскресення мертвих? Коли воскресення мертвих нема, то й Христос не воскрес. . . А коли Христос не воскрес, то марна віра ваша: ви ще в гріхах ваших, тоді і померші в Христі погинули." (1 до Кор. 15:12, 13, 17, 18) Зауважте, що ап. Павло не каже, що умерші пішли до пекла або до чистилища, але каже виразно, що коли би не було воскресення мертвих, тоді вони погинули би зовсім.

І так ап. Павло доказує дальше: „Тепер же Христос воскрес із мертвих; первістком між

мертвими стався. Бо як через чоловіка прийшла смерть, так і через чоловіка і воскресення з мертвих. Як бо в Адамі всі вмирають, так і в Христі всі оживуть. Кождий своїм порядком: Первісток Христос, а потім Христові у приході Його." — 1 до Кор. 15:20-23.

ЦАРСТВО

Наука про царство Боже займає в св. Письмі дуже багато місця. Всі пророки предсказували, що царство Боже прийде; і Ісус Христос учив все про царство; і то саме учили його апостоли. Під Божим царством розуміє св. иПсьмо, що Ісус Христос прийде вдруге як Цар і тоді буде благословити всі роди землі. Застановиться на хвилику, що між іншими буде Христос ділати, як стане царювати:

„Мусить бо Він царювати, доки положить всіх ворогів під ноги Його. Останній ворог зруйнується смерть." (1 до Кор. 15:25, 26) Зауважте, що св. Письмо називає смерть ворогом. В дійсності смерть була і є найбільшим ворогом людей.

Коли я увійшов до вашої хати, я завважав, що ви всі були сумні. Тому хочу вам прочитати, які потішаючі слова подає св. Письмо; Вони зовсім певно дуже вас потішать також.

„Так говорить Господь, Чути голосіння аж у Рамі, нарікання і ридання. Рахиль плаче по своїх дітях і не хоче розважитись, бо їх уже нема. Отже так говорить Господь: Перестань плакати-голосити, і нехай очи твої не проливають сльоз, є бо заплата за труд твій, говорить Господь: Вернуться вони і землі ворожої. Є ще надія на твою будучину, говорить Господь: Діти твої вернуться до дому в границі свої." — Еремія 31:15-17.

„Земля ворожа" се гріб, могила, стан смерті. Тут маєте обітницю, і тому можете сподіватися, що в своїм часі ваш син поверне із своєї ворожої землі, що він оживе і буде жити. Позаяк Ісус Христос зложив жертву викупу за всіх людей, тому всі люде будуть мати з неї користь; всі люде воскреснуть з гробів і зрозуміють се.

Зауважте, що св. Письмо говорить всюди о смерті, як о сні; тому всі умерші люде спочивають сном смерті, або немов сплять. От як пише ап. Павло: „Не хочу браття, щоб ви не знали про тих, що уснули (впокоїлись), щоби не скорбіли, як інші, що не мають надії. Бо коли віруємо, що Христос умер і воскрес, так Бог і тих, що поспули в Ісусі, приведе із Ним. . . Тим- же то втішайте один одного словами тими." (1 до Солунян 4:13-18) Хто знає, як учить св. Письмо, в такого серце не знає смутку а прийде надія і потіха. Бог хоче,

щоби один одного потішав сими словами, а не щоби страшив..

Ученики Христові йшли в світ і потішали людей сими словами. Кождий хто повірив в Господа Ісуса, мав потішати засумованих. (2 до Коринтян 1:3-6) Богато є таких, які називають себе проповідниками євангелії, але вони ними не є. Слово євангелія означає радісна вість. Хто навчає о чистилищу або о пеклі, сей не приносить радості і не додає надії людям, а тільки страх.

Нераз люде дуже терплять серцем, коли їм сказати, що їх дорога особа мусить мучитись по смертив чистилищи або в пеклі. Їх болю тяжко і описати. Але Бог не учить сього у своїм слові. Се видумка диявола, щоби засліпити людей, щоби не бачили правди о Бозі, і щоби їх серця відвернути від Нього. Ап. Павло виразно каже, що диявол осліпив людські уми, щоби не побачили радісної новини, про яку учили апостоли. — 2 до Кор. 4:3,4.

Правдивий Християнин має поручено від Господа оповідати сю радісну новину людям і учити їх і гоїти їм поранені серця та пошати засумованих. (Ісаїя 61:1, 2) Але хто страшить людей пеклом або чистилищем, сей не потішає нікого. Такі науживали сих наук для власної користи, щоби збогатитися з оказії чужого горя. Я постараюся хотяй кількома словами із святого Письма показати вам, як диявол осліплював людей, щоби вони не пізнали справедливого і милосерного Бога.

Ви можете купити собі книжочку Прапор для людей, а там знайдете докази зі св. Письма, що сам диявол буде звязаний а його несправедливі організації на світі будуть знищені, і тоді людям відчиняться очі і спізнають правду о Бозі. Тоді мертві вийдуть з гробів, і будуть жити в гаразді і мирі, если підчиняться повелінням Божим. Се буде для них дійсне визволення від всяких ворогів від слабостей смерті.

Як учить св. Письмо, а як священники

Хочу поставити вам перед очі певні правди, як учить їх слово Боже, а як про те саме навчає сатана і його слуги..

Бог сотворив чоловіка і дав йому право жити на землі під услівем, що сей буде Богу послушний, бо если ні, то умре, не буде жити. — 1 Мойсея 2:16,17.

Сатана менше більше так сказав до Еви: „Бог хоче ошукати вас і не хоче, щоби ви більше знали. Ви напевно не вмерете. — 1 кн. Мойсея 3:4,5.

Бог за переступлення свого права засудив чоловіка на смерть.

Сатана же став зараз учити, що чоловік був сотворений безсмертним, і що коли чоло-

вік умре, то він є о много більше живим, як перед тим, коли жив.

Бог у своїм слові каже, що мертві є невідомі себе, і що вони є у гробі і про ніщо не знають, що діється кругом них. Ісальма 146:4; Екклезіяст 9:5.

Сатана навчив людей вірити, що невелике число добрих Християн йде зараз по смерті до неба, а велике число їх йде до чистилища, де через певний час мають терпіти муки, хіба, що священник стане відправляти „служби” за них, розуміється, если заплатити йому. Всі же прочі люде йдуть на вічні муки.

Боже слово учить, що Бог є любов і справедливий. — 1 Йоана 4:8.

Диявол і його слуги учать, що Бог є завзятим ворогом, котрий любить мучити свої сотворіння.

Бог у своїм слові учить, що Він приготував для людей велику жертву викупу, щоби люде могли жити. — 1 до Тимот. 2:5,6.

Диявол своїми науками о чистилищи і пеклі заперечує сю жертву викупу.

Боже слово учить, що мертві оживуть, воскреснуть. — Діяння Апостолів 24:15.

Диявол і його слуги учать, що люде є безсмертні, отже хто вмер, сей у дійсності не вмер а живе і тому не потребує воскресення, або, щоби його хто оживляв і приводив до життя.

Боже слово учить, що в призначенім на се часі Він приверне послушних людей до совершенства, і будуть вони жити вічно на землі у щастю. — Діяння Ап. 3:19-21.

Диявол і його слуги учать, що ся земля є тільки місцем, де люде мають лише плодитися, з котрих мале число піде до неба, а прочі до пекла і чистилища.

— Я не є ворогом священників, але кождий з того може бачити, що хто так навчає, сей тим самим поширяє науки диявола, і не свідомо йому служить. Если би науки, яких навчають по церквах, були правдиві, тоді для вашого сина була би гірка доля. Але бачимо з Божого слова, що вони навчають неправди. Боже слово учить виразно, що ваш син воскресне з гробу і одержить нагоду жити на віки на землі, если підчиниться Божим законам.

— Я можу вам навести місця з св. Письма, з котрих побачите, де сказано, було давно, що священники за свої фальшиві науки покритуються великим встидом. Довгі часи учили вони о пеклі і о чистилищу і побудували на землі великі інституції свої, котрі получилися із сим світом і разом з ним правлять світом. Вони загірвали молодь до війни і учили, що хто згине на війні, сей ділає Боже діло і за се піде до неба; а хто не хоче йти і убивати

свого ближнього, сей є грішником, котрого жде кара.

В останніх роках головню в Англії, священники публично признаються, що про таке місце, як пекло, св. Письмо не учить. Але, чим більше люде спізнають правду Божого слова, тим більше пониження жде священників. Читаємо також в св. Письмі, що люде воскреснуть: „І багато з тих, що сплять в поросі земному, на вічне життє, другі на вічний сором і ганьбу.” (Дан. 12:2) Коли люде переконаються, як їх ошукувано, тоді зовсім певно, що сі, котрі научали про такі науки, як чистилище і пекло, будуть дійсно встидатись себе і других.

Тоді вони не будуть відрізнятися особною одежою, як се тепер чинять. Вони навіть не схотять признатись, що були ними. Будуть казати, що вони не були ніколи священниками, а звичайними пастирями овець або тим подібно. Так каже, Боже слово. Розуміється, Бог наперед предвидів, що будуть так казати, і тому велів своєму пророкови написати такі слова:

„І буде того часу говорить Господь сил небесних, повикоренню імена ідолів із землі, так, що вже їх і згадувати не будуть, а так само пивиганню із землі ложних пророків (священників) і нечистого духа (ложні науки). Коли-ж іще хто наважиться пророкувати (научати), тоді сам отець його і мати його, що його породили, казати муть йому: „Не жити тобі на світі, бо говориш лож в ім'я Господне; і вбють його батько і мати, що вродила його, коли буде пророкувати. І соромити муться пророки видива свого, пророкуючи, і не будуть вже вдягати волосяної гуні (довгих риз, реверенд), щоб обманювати людей.” — Захарія 13:2-4.

Зауважте, що пророцтво каже, що прийде час, коли будуть встидатися носити иншу одіж, щоб відріжнюватись від прочих людей. Вони навіть не схотять признатись, що колись були пророками (священниками) Будуть так чинити, щоби не бути у зневажанню у людей. Так вже й почалося у деяких краях.

Одначе в дійсности нема почитнішого і більш похвального становища на світі, як коли хто проповідає правду Божого слова, коли хто учить євангелію Христову. Але учити євангелію, означає проповідати веселу новину тим, котрі мають уха до слухання. Але ні Ісус ні Боже слово не учить, що можна научати євангелію за гроші. Читаємо у євангелії Луки (2:9-11), що Бог післав своїх ангелів, щоб сі звістили, що для всіх людей прийде колись велика радість із дитятка Ісуса.

Ісус учив три і пів літа на землі, і ніколи

не збирав грошей за се від людей. Ап. Павло робив намети і тим заробляв на хліб щоденний, а помімо того проповідав євангелію. Всі апостоли і їм подібні ученики несли сю радісну новину між людей і потішали засумовані серця. Се щастє і приємність потішати других і оповідати їм правду Божого слова. Я думаю, кождий чоловік повинен помочи своєму ближньому, коли він зблудив і пояснити йому всяку річ, если він не знає.

Царство Боже наближилось.

Довго приобіщоване царство Мессії вже наближилось. Бог у своїм слові учить, що він не буде перешкаджати царствам сатани на землі, аж, коли часи поган зближаться своєму кінцю. Ісус показав нам, по чім буде можна пізнати, що надійшов той час. Тоді мало прийти до великої війни, по ній маласлідувати пошесть голод і трясення землі місцями; що тоді на світі народи будуть жити в заколоті. Так записано у євангеліях Матея Луки і Марка. Се почалося сповняти від 1914 року.

Ісус також сказав, що тоді мається дати до відома всім народам, що зближається царство Боже. „І між усіми народами мусить перше проповідатись євангелія.” (Марко 13:10) „І проповідати меться євангелія царства по всій вселеній на свідкування народам і тоді прийде кінець. (віку)” (Матей 24:14) Коли всі народи землі одержать свідочтво або відомість, що зближається царство Боже, але правлячі круги відкинуть сю відомість і будуть по своєму поступати дальше, тоді прийде на всіх час великого горя, якого не було на світі. „І коли-б тих днів не вкорочено не остав би при життю ні один чоловік, тільки-ж задля вибраних будуть укорочені ті дні.

Справедливе Царство.

Пророки давно предсказали, що Мессія, Син Божий, буде царем; що Він буде мати на землі своїх справедливих видимих представителів; що царство його буде спочивати на його раменах; і що Він буде царювати по справедливости. (Ісаїя 9:6, 7; 32:1)

— Я не хочу оповідати багато, яке благословенне принесе се царство для людей. Я тільки скажу вам, чого ви можете надіятись для свого сина в сім царстві, котре вже наближилось.

Новонастанне

Коли зачнеться царство Боже, тоді також прийде час новонастання всього, що говорив Бог устами всіх святих пророків.” (Діяння Ап. 3:21) Новонастанне або привернення означає

привернути або наново звернути се, що було утрачене. Перший чоловік був совершенний, і мав право від Бога царювати на землі. Але за гріх він стратив життя і право бути царем на землі.

Десятьнайцять соток літ тому Ісус Христос своєю смертю на кресті зложив велику ціну викупу за чоловіка і за те все, що він стратив. Іншими словами сказавши, Ісус своєю смертю або через се, що віддав своє життя, купив все, що чоловік стратив. Тому він має право у назначенім Богом часі дати назад чоловікові життя. Може спитається, чому Бог скорше не воскресив людей, чому скорше не дав їм життя? На се відповідаю: Бог у своїм пляні уложив так, що у міжчасі, се є, від воскресення Ісуса Христа аж до заложення Божого царства, Бог буде вибирати певне пазначене число людей для свого імени, і коли се число буде вибране, тоді Бог заложить своє царство через свого Сина, „щоб остальні з людей шукали Господа, і всі народи, на котрих призвано ім'я моє.“ — Діяння Ап. 15:17.

Чотири тисячі літ тому Бог дав таку обітницю Авраамови, кажучи: „І благословляться в тобі всі племена землі.“ „І благословляться в потомстві твому всі народи землі.“ (1 кн. Мойсея 1,2:3; 22:18; до Галат 3:8 Сим потомством або „наслідком“ Авраама є Христос. (до Галат 3:16,27,29) Отсе як раз „наслідок“ Господь Бог вибирає і виховує в часі між воскресенням Ісуса Христа а заложенням свого царства. Коли се наслідок дозріє буде забране до слави тоді наступить новонастання всього. Всі пророки передсказували ці дні. Вони вправді не розуміли, що пророкували, але Бог ужив їх, щоби написали се для добра грядучих поколінь.

Першим ділом новонастання або привернення буде вичистити тих, що будуть в той час жити на землі. Пророки кажуть, що як Христос прийде, як Цар, тоді Він відкине священників і царів сього світа. (Псалма :22-8; Ісаїя 8:14; 28:16) Тоді немов грядом знищені будуть прибіжища лжи-неправди, і тоді всі спізнають неправду, а пізнають правду. — Ісаїя 28:17; 25:7.

Тоді також стануть воскресати мертві. Бог пробудить їх з смерті, і дасть кожному відповідне йому тіло. (1 до Кор. 15:38) Тоді вони мусять підчинитись заповіди Божому; і тоді спізнають, який є Бог милосерний і любий, але і справедливий.

— Для вас певно і цікаво буде знати, чи сатана буде і тоді зводити людей і осліплювати, як і досі? Ні. Сатана буде зв'язаний, щоб не міг зводити людей і осліплювати, як і досі?

Ні. Сатана буде зв'язаний, щоб не міг зводити людей. — Одкрите 20:1-3.

Дорога

Бог уживає приміру дороги, щоби показати, як люде, відкуплені Ісусом Христом стануть поступати в його царстві. Пророк так про се пише: „І повстане там дорога, а тая дорога назветься дорогою святою; не ходити ме шляхом-дорогою сею ні один нечистивий; Він їм одним буде служити; хто ходити ме тим шляхом той не зблукаться, хоч би і як був недомний.“ — Ісаїя 35:8.

Господь покаже людям дорогу, як мають нею поступати все вгору і в гору; і нею будуть поступати тільки ці, що всеціло посвятаються Господу. Тому ся дорога назветься „дорогою святою.“ Господь не дозволить нікому нечистому перейти нею до кінця. Вона буде тільки для тих, котрі будуть очищувати себе і буде така рівна, що кождий буде міг нею поступати, если схоче підчинитись заповідям Божим. Хто буде старався чинити добре, сей поступенно буде взноситися вгору; буде щораз більше здоровий і вкінці прийде до совершенства. І тоді з людей ніхто не скаже: я нездужаю (Ісаїя 33:24), бо Господь дасть їм здоровле і вилічить їх з всіх немочей, і подасть їм мир і щастє. (Еремія 33:6) Се буде дійсно щасливе життя.

Се діло направи або привернення буде тривати тисяч літ. Хто не схоче тоді повинуватись заповідям Божим, буде знищений зовсім. (Діяння Апостолів 3:23) Але хто буде слухати і повинуватись Христу, сей буде жити, і нарешті осягне вічне життя на землі. Чоловік, прийшовши до совершенного життя і маючи совершенне правительство на землі, буде жити у мирі і в щастю, як колись жив Адам, коли був в раю. Також ви і всі, що поумерали, а не удостоїлися бути з Христом в небесах, если будуть послушні Господу, будуть жити і вже не помруть. Господь обіцяв, що хто чинив зле, але навернеться і стане жити праведно, такий не вмере, а буде все жити. — Езекиїл 18:27,28.

Се показавши нам Ісус на примірі Лазаря, свого приятеля, котрий умер. Ісус часто відвідував його дім. Але сталося, що коли Ісус був далеко в Галилеї, тоді Лазар захорував і умер. Вправді сестри посилали післанця до Ісуса, завіdomляючи, що Лазар хорий, щоби сей поміг йому, але Ісус дозволив, що Лазар умер. І тоді Ісус сказав до учеників: „Лазар(друг наш, заснув; та я піду, щоб розбудити його.“ На се ученики не розуміючи, що Ісус сказав: кажуть: „Коли заснув, то й одужає.“ А тоді виразно сказав їм Ісус: „Лазар умер.“ Ісус хо-

тів поучити учеників і прочих послідувателів, який є стан умерших, і що у своїм часі вони за силою Божою знова ожують. І потім Ісус підійшов до Витанії, де лежав Лазар умерший, і застав, що той вже був чотири дні в гробі. — Йоан 11:14-17.

Чуючи се, чи не дивно нам, що люде скорше повірили людям священникам, як словам Божим? По науці священників, Лазар як добрий чоловік повинен бути сі чотири дні в небі або, если був злий, то повинен пійти до пекла на муки. Чи не так? Але Ісус сказав виразно, що Лазар умер. І тоді пійшов до Витанії і казав показати собі гріб, де його положили. І, прийшовши до гробу, казав відвалити камінь, яким був привалений гріб, що був викутий в скалі, мов печера. „Зняли тоді камення, де положено мерця. Ісус же звів свої очі в гору, і сказав: Отче, дякую Тобі, що почув еси мене. Я знав, що всякого часу мене чуєш, тільки задля народу, що навколо стоїть, сказав, щоб увірували, що Ти мене післав. І се промовивши, покликнув голосом великим: Лазаре, вийди І вийшов мерлець з завязаними в полотно ногами і руками, і лице його хусткою було завязане. Сказав їм Ісус: Розв'яжіть його і пустіть, нехай іде. — Йоан 11:41-44.

Тут маємо найлучший доказ, в яким стані знаходяться умерші. Если би Лазар був в нобі або в пеклі, або в чистилищі, тоді зовсім певно Ісус був би його звідтам покликуював. А тут бачимо, що Ісус прийшов до гробу і казав відвалити камінь а відтак із гробу покликуював Лазаря. „Лазаре вийди з гробу,“ і сей вийшов з гробу. Через се Ісус показав, що мертві є в гробах, і що вони в часі назначенім

на се Богом повиходять з гробів і будуть жити.

При сій то нагоді Ісус сказав до Марти: „Я є воскресенне і житте: хто вірує в мене, коли і вмере жити ме. І всякий, хто живе і вірує в мене, не вмере по вік. Чи віруєш сьому?“ (Йоан 11:25,26) Се є доказом, що прийде день а сей день вже недалекий, коли Ісус як обіцяв покличе мертвих з гробів і дасть їм життя; і тоді після сих слів: хто буде жити і вірити у Нього не вмере.

Позаяк ми стоїмо тепер перед сим часом, котрий буде мати велике значінне для нас, де буде рішатися наша будчність, бо наближився час царства Божого, тому можемо сміло сказати, що багато з теперішнього покоління буде таких, котрі перейдуть ще велике горе і будуть могли жити в царстві Божім на землі. Розуміється, если схотять спізнати правду Божого слова і йому підчинятися.

Іншим разом Ісус сказав: „Коли хто слово моє хоронити ме, смерти не побачить по вік.“ (Йоан 8:51) Тепер ніхто не може заховати слова Ісусового і жити, аж прийде на се відповідний час. Коли той час прийде, тоді мертві прокинуться зі смерти і спізнають правду, і тоді будуть заховувати слово і жити вічно. І також жиючі на землі, коли прийде сей час новостання всього, если будуть послисні Господу, будуть могли жити і не вмерти.

Тому, що ми дожили до кінця віку і Господь прийшов в друге; і що Єгова посадив Його на Своім престолі і правда та розсходить ся чим раз ширше межи людей; тому здвоірем твердимо, що міліони людей тепер живючих не помруть.

Самуїл Справедливій Суддя

„Прихилітесь серцем вашим до Господа Єгови щоб лам Його сдного шанувати.“ — 1 Самуїла 7:3.

За молодих літ Самуїла Ізраїльтяне жили під тяжкою рукою Філістив і у вічній боязни перед ними. Коли Ізраїльтяне пізнали, що Самуїл є Божим пророком, тоді набрали віри і скупились кругом нього. Чи то він додав їм духа, чи то другий, досить, що Ізраїльтяне зібрали військо і виступили війною проти Філістив. Але їм не пощастилося і зістали побиті. Правдоподібно тому, що Бог хотів їх привести до пізнання свого блуду: священство ізраїльське потребувало очищення.

Побиті Ізраїльтяне впали на думку, що если скиня завіту буде з ними, тоді ніякий ворог не дасть собі ради з ними. Вони взяли ковчег-скиню завіта із Силому і принесли у табір. Два сини Ілієві, Офній та Пінеес проводжали скиню завіта Господнього. Як прибула скри-

ню у табір, то увесь Ізраїль підняв великий крик, що аж земля застогнала. Філістії зразу настрашились, але опісля набрали духа і побили Ізраїльтян; взяли скриню завіта зі собою, а синів Ілієних поубивали. Страшна вість о поразенні Ізраїльтян і взятті скрині завіта до Філістив і о смерті двох синів донеслася до Ілія і той, почувши се, впав горілиць і умер.

Забрата Філістиями скриня не принесла їм добра. Де тільки її поставили там зараз спадало на них нещасте. За порадою своїх віщунів положили скриню Господа на віз, запрягли дві корови до нього, і ті самі завезли скриню до Ізраїльтян. Двадцять літ від тоді перебувала скриня завіту в маленькім містечку Киріят-барім. Але не мала над собою намету, тому за

цілій той час не приношено ніяких жертв, які при-
суджав закон. Вітак на слова Самуїла Ізраїль очу-
няв і снізнав свій обов'язок, і очистив себе із всіх ідо-
лів, через котрих приходило на них всяке нещастя.
Всі зібралися в Массифу і там під керівництвом Са-
муїла відалили свій завіт з Єговию. 1 Саму. 4-7 г.од.

Як же филистий довідалися, що зібралися Ізраїльтяне
в Массифу, двинулися військом проти них. Ізраїльтя-
не не були приготівані; але се вишло їм на добре.
В своїм нещасттю звернулися вони тепер о поміч до
Єгови. Бог вислухав їх; і нечаяно зібралася страшна
громоваця над Филистинами, і вони в страху величм
розбіглися. Ізраїльтяне тоді кинулися на них і побили
їх. Многі руки мали під тепер спокій від них. Тоді Са-
муїл взяв великого каменя і назвав його Авен-Езер
(камінь підмоги), та й промовив: Ось доки Господь
дав нам підмогу. (1 кн. Саму. 7:12) Від тепер Бог
благословив свій народ, і Ізраїльтяне мали потрібний
спокій.

Самуїл був добрий всжд і організатор; він став суд-
дею в Ізраїлі. Столицею краю учинив місто Раму, де
побудував величезний жертівник. Кілька літ тому од-
нин архіолог відкрив в Рамі фундамент великого жер-
тівника; можливо, що там стояв жертівник, який по-
будував Самуїл.

Пізнійше Самуїл поставив своїх синів судьями над
Ізраїлем, але сі не дбали про правду; правила неспра-
ведливо. Тому народ став нарікати і зажадав від Са-
муїла, щоби сей дав їм царя, як се мають всі сумежні
народи. Самуїл засмутився тим, але Бог сказав йому,
щоб згодився на домагання людю, бо вони не його ві-
додхнули з Єгови.

І царем над Ізраїлем зістав вибраний Саул з поко-
ління Вениминого, чоловік високого росту, саме та-
кий, якого народ собі бажав мати. Він вже передше
вславився у війні з Филистиями, тому народ радо зго-
дився мати його царем. — 1 Сам. 11:14, 15.

Тоді Самуїл зібрав увесь нарід, щоби він узнав Са-
ула царем своїм. В присутности всіх Самуїл пригадав
їм о доброті Божій до них, і я к він вірно служив їм.
Пригадав їм, щоби слухали у всім свого царя і слухали
Бога, бо як раз тепер вони не ділали так, як Бог за-
повідав їм. На знак того Бог окаяє їм надзвичайний
знак. І зараз загрміло сильно, чого в такій порі ні-
коли не бувало. — 1 кн. Самуїла 12:16-18.

Самуїл хотів тим показати, щоби людє знали, що
вони прогрішилися проти Єгови і проти його волі. Во-
ни не тому просили царя немов би його потребували (бо
Бог був для них лучшим царем, як тисяч царів) а то-
му, бо хотіли повелічатися перед іншими народами.
Хотіли мати у себе, як мають інші народи. А Бог ви-
брав собі сей нарід на се, щоби вони були його свід-
ками перед іншими народами, а таким чном вони
перестали бути його свідками.

Почувши сі слова, народ став просити його, щоб помо-
лився за ними до Бога. Самуїл запевняв їх, що Бог буде
дальше опікуватися ними, тільки мають у всім слухати
свого царя. Він сам буде також вставлятися за ними пе-
ред Богом. Самуїл і молитва йшли в парі через ціле
його життя. Його імя означає „випрошений у Бога,” бо
його матір просила Бога о сина і Бог вислухав її прось-
бу. Він в своїх молитвах мав все на думці свій нарід. Він
уважав би се за гріх для себе, як би заперестав опіку-
ватися своїм народом. На старі літа Бог звільнив його
від тяжкої народної служби, дозволивши на вибір царя
Саула.

Самуїл був останнім з Судіїв в Ізраїля. Він був немов
паром для них; притім був і пророком, а також і най-
вищим священником. Він під певними зглядами був
прообразом того, що мав прийти і стати Царем Проро-
ком і Священником. Самуїл також: назначував царів.
Він помазав Саула на царя, а коли в останніх часах
свого життя Саул не хотів слухати волі Божої, тоді Бог
підслав Самуїла і той намастив Давида на царя Ізраїль-
ського.

Вже Мойсейові Бог сказав, що Він має намір поста-
вити їм царя в своїм часі, і що царство Ізраїльське
має бути типом, або образом його великого царства, а
їх цар має бути типом великого Царя, котрого Він по-
ставить над цілою землею. Але ізраїльський нарід жадав
царя не в добрім намірі, і тому заслуговував за се на до-
гану. Без сумніву, як той час прийшов би, Бог в якийсь
спосіб вплинув би на них, що вони забажали- би царя,
і Він дав би їм.

Ціла історія вибору і пановання Саула показує, що
ізраїльський нарід учинив великий блуд, коли зажадав
собі царя; бо з тим мав він лиш самі клопоти. Але Са-
муїл допомагав йому скільки міг у своїх силах.

Хотят Біблія не каже скільки праця Самуїлова допо-
магала розвитку царства, то однак можна догадуватися
що його організаційний змісл вельми причинився до то-
го. Він завіс школу пророків, звану школу синів про-
роцьких, також правдоподібно завіс він порядок при
службі у святині.

Самуїл є названий першим з пророків. Ап. Петро ка-
же: „І всі пророки від Самуїла і після сих, скільки їх
промовляло, також наперед сповіщали про дні сесі.”
(Діяння Ап. 3:24) або хотів тим сказати, що Самуїл
був першим пророком. Як народний провідник, котрий
показував народови Божі дороги, як заложитель про-
рочої школи, де училися здібні молодці, щоби уміли учи-
ти свій нарід, як інструктор в часі пановання Саула,
а головню як Божий пророк Самуїл займає через се ду-
же високе і визначне становище в історії Ізраїля.

Самуїл мав також і похибки; він не картав добре сво-
їх синів, хотят бачив, як Бог відкинув Ілія за недба-
ство за те саме. Алеюнад його похибки перевисшують
його великі діла, які він зділав в службі для свого на-
рода і в службі для Бога Єгови.

